Ἐγκύκλιος Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης κ. κ. Εἰρηναίου ἐπί Χριστουγέννοις

Categories : ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ

Date : 24 Δεκεμβρίου, 2012

Πρός

Τό Πλήρωμα

τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κρήτης

«...Χριστός ἐπί γῆς˙ ὑψώθητε...». *(Ὕμνος Χριστουγέννων)*

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἄνθρωποι τῆς Ἐκκλησίας,

Γιορτάζομε καί φέτος, σήμερα, τά Χριστούγεννα. Τήν αἰώνια, διαχρονική Γιορτή, τήν ὁποία πάντοτε γιορτάζομεν, ἀλλά φαίνεται νά μήν τήν γνωρίζομε, νά μήν τήν καταλαβαίνομε τελείως, νά μήν τήν ἀξιοποιοῦμεν σωστά, ὅπως εἶναι καλό καί ἀναγκαῖο στούς δύσκολους καιρούς μας.

Τί εἶναι λοιπόν αὐτά τά Χριστούγεννα, τά ὁποῖα σήμερα γιορτάζομε;

Μᾶς τό λέει αὐθεντικά, μέ τρεῖς μόνον λέξεις, ἕνας ἀπό τούς ὕμνους τῆς Ἐκκλησίας μας, τόν ὁποῖον ψάλλομε καί ἀκούομε: «...Χριστός ἐπί γῆς˙ ὑψώθητε...».

Τά Χριστούγεννα εἶναι ὁ Χριστός, ὁ ἀληθινός Χριστός, ἡ Κεφαλή τῆς Ἐκκλησίας μας, ἡ Ἐκκλησία, ὁ Θεός ὁ αἰώνιος, ὁ ταπεινός, ὁ θυσιαστικός, ὁ Σταυρωμένος καί Ἀναστημένος. Ὄχι μόνον εἰς τούς οὐρανούς, ἀλλά καί «ἐπί γῆς», σ᾽ ὅλη τήν γῆ, ὅλο τόν κόσμο καί στήν Ἑλλάδα, τήν Κρήτη καί τό Ἡράκλειον, ὅλο τόν Νομό μας. Ἐδῶ πού εἴμαστε ἐμεῖς, μαζύ μας καί μαζύ Του.

Αὐτή εἶναι ἡ σημερινή Γιορτή. Ὄχι τίποτε ἄλλο. Οὔτε φαντασίες, οὔτε «μαγεῖες», οὔτε «ἀποδράσεις», οὔτε ξενύχτια, οὔτε «ρεβεγιόν», οὔτε καλοπέραση. Μόνον ὁ Χριστός, ὁ ὁποῖος «γεννᾶται ἐπί γῆς», εἰς τήν γῆ μας, ἁπλός, ἄσημος, φτωχός, ἀδιαφήμιστος, διωγμένος, «δι᾽ ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους καί διά τήν ἡμετέραν

σωτηρίαν».

Αὐτά εἶναι τά Χριστούγεννα, ὁ Χριστός πού γεννᾶται εἰς τήν φάτνη χωρίς χρήματα, χωρίς μεγαλεῖα, χωρίς ὑλικά ἀγαθά, χωρίς τίποτα ἀπό αὐτά.

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Αὐτά τά Χριστούγεννα, τά ἀληθινά, τά πραγματικά Χριστούγεννα τῆς Ὀρθοδόξου ΄Εκκλησίας μας, πῶς τά γιορτάζομε, πῶς τά κατανοοῦμε, πῶς τά ἀξιοποιοῦμε στήν δύσκολη ἐποχή μας;

Σήμερα, τό 2012, πού εἴμαστε σέ δύσκολη θέση ὡς πρόσωπα, ὡς Τόπος, ὡς Κοινωνία, ὡς κόσμος, ὡς Οἰκουμένη, πῶς νά δοῦμε τά Χριστούγεννα ὡς τρόπο ζωῆς, ὡς δρόμο, ὡς διέξοδο, ὡς ἀπελευθέρωσή μας ἀπό τά δεινά καί τά δεσμά, τά ὁποῖα ταλανίζουν καί βασανίζουν ὅλους μας;

Πῶς τά Χριστούγεννα, θά γίνουν τό «φάρμακό μας», τό ὁποῖο θά μᾶς θεραπεύσει, θά μᾶς δώσει ὑγεία καί δύναμη γιά νά συνεχίσωμε τήν ζωή μας, ὄχι νά τήν σταματήσωμε, ὄχι νά αὐτοκτονήσωμε, «νά τελειώσωμε», ἀλλά νά συνεχίσωμε, νά συνεχίζωμε, νά προχωροῦμε, νά προοδεύωμε, νά φθάσωμε στόν προορισμό μας; Ἔχομε προορισμό. Δέν εἴμαστε χαμένοι, πεταμένοι.

Πῶς μέ τά ἀληθινά Χριστούγεννα καί τόν Χριστό, τόν ἀληθινό, τῆς φάτνης, τῆς λιτότητας, τῆς φτώχιας, τῆς θυσίας, τῶν διωγμῶν, θά ξεπεράσωμε τήν σημερινή «οἰκονομική κρίση», τήν ἀνέχεια, τά χρέη, τά «χαράτσια», τά δάνεια, τίς σκοτοῦρες, τίς φουρτοῦνες, τίς στενοχώριες, τίς ἀδυναμίες, τήν πείνα, τήν ἀνέχεια, τούς ἀριθμούς, τίς Τράπεζες, τούς τόκους καί τῆς Ἑλλάδας, τῆς ἀγαπημένης καί προδομένης ἀπό ἐμᾶς Πατρίδας μας, ἀλλά καί καθενός ἀπό ἐμᾶς, οἱ ὁποῖοι κυριολεκτικά πνιγόμαστε μέσα σέ ὅλες αὐτές τίς καταστάσεις, οἱ ὁποῖες δέν μᾶς ἀφήνουν νά ἀναπνεύσωμε, νά κάνωμε ἕνα βῆμα ἐμπρός, στήν ζωή μας;

Πῶς θά κοιτάξωμε καί θά δοῦμε ὁ ἕνας τόν ἄλλον μας μέ εἰρήνη, ἀγάπη, χαρά, χαμόγελο, καλωσύνη, κατανόηση καί ἀνθρωπιά, χωρίς καχυποψία, ὑποκρισία, ὀργή, θυμό, ἀγανάκτηση, βία, θηριωδία, ἐγκληματικότητα, τρόπο ζωῆς πολύτιμο, τόν ὁποῖον τόσον πολύ χρειαζόμαστε στό τέλος τοῦ 2012;

Πῶς θά ξεπεράσωμε καί θά θεραπεύσωμε τά ψυχολογικά μας ἐρωτήματα, προβλήματα καί ἀρρωστήματα καί πῶς θά ἀπαλλαγοῦμεν ἀπό τά ψυχοφάρμακα, τά ἠρεμιστικά, νά γίνωμε καί νά εἴμαστε ἄνθρωποι ὑγιεῖς, ἐλεύθεροι καί δυνατοί, ἱκανοί, νά χαιρόμαστε τήν ζωή μας ὡς τό δῶρο τοῦ Θεοῦ;

Πῶς θά ἀποφύγωμε τήν ἐπάρατη καί ἀπαράδεκτη αὐτοκτονία, τό τρομακτικό αὐτό

φαινόμενο τῶν ἡμερῶν μας, γιά νά συνεχίσωμε τήν ζωή μας, ὅπως ὅλοι οἱ πρόγονοι καί οἱ Πατέρες μας ἀλλά καί οἱ Ἅγιοί μας;

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Σέ ὅλα αὐτά τά καίρια, ἐπίκαιρα καί κρίσιμα ἐρωτήματα, διλήμματα καί προβλήματα, ἡ Ἐκκλησία μας ἀπαντᾶ σήμερα, ὄχι μέ πολυλογίες, ρητορίες, θεωρίες, ἰδεολογίες καί συνταγές. Μόνον μέ μιά λέξη: «Ὑψώθητε», ὑψωθῆτε, κοιτάξετε ψηλά. Δῆτε τόν Χριστό, τόν ἐπίγειο καί τόν οὐράνιο, τόν ἄνθρωπο καί τόν Θεό, τόν ἔνδοξον, ὡς Θεόν ἀλλά καί ταπεινό καί ἁπλόν ἄνθρωπον, ὡς τό νήπιο τῆς φάτνης.

Χωρίς κακίες καί ἔχθρες. Χωρίς πονηρίες, διπλωματίες, ὑποκρισίες, φόβους, τρόμους, σκοπιμότητες, συμφέροντα. Ὅπως ἀκριβῶς ὁ Χριστός, τό θεῖο, τό οὐράνιο ἀλλά καί τό ἐπίγειο, ἀνθρώπινο Πρόσωπό Του, τῆς Βηθλεέμ, τῆς φάτνης. Δῆτε τόν Χριστόν πῶς εἶδε καί βλέπει, ἔζησε καί ζεῖ καί προσφέρει τήν ζωή σέ ὅλους ἐμᾶς.

Νά ἀλλάξωμε νοοτροπία καί στάση ζωῆς. Πέραν ἀπό τήν ἀποτυχεμένη σημερινή ρουτίνα, πίεση, καταπίεση, ἀδιέξοδη καθημερινότητα. Μέ φῶς οὐράνιο καί λαμπρότατο, νέο ξεκίνημα ζωῆς, νέα στάση ζωῆς, ἰσορροπημένης. Οὔτε θεία, οὔτε ἀνθρώπινη μόνον, Θεανθρώπινη, Χριστουγεννιάτικη, τοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ καί τοῦ Ἀνθρώπου, τοῦ Θεανθρώπου.

Μέ αὐτόν τόν ἀληθινό Χριστόν τῶν Χριστουγέννων θά προχωρήσωμε ἀληθινά καί ἀποτελεσματικά στήν ζωή μας. Ὄχι χωρίς Αὐτόν.

«Ὑψώθητε», ὑψωθῆτε, ἀπό τούς λάκκους καί τά βάθη καί τούς βυθούς πού σήμερα βρισκόμαστε, εἰς τούς λόφους, τίς κορυφές καί τά βουνά μας, τήν φύση καί τήν ἐξοχή, τά δένδρα καί τά ἄνθη, τούς καρπούς καί τά προϊόντα τῆς γῆς μας, χωρίς ὑπερπαραγωγές, ἀλλά μέ φυσική παραγωγή, ὅσα ἡ φύση μᾶς προσφέρει ἀβίαστα. Λίγα προϊόντα, ἀλλά δικά μας, ἀπό τά χέρια μας, ἀπό τά χωράφια μας, τά ὁποῖα ἐγκαταλείψαμε καί ἐρήμαξαν. Ὄχι εἰσαγόμενα, ὄχι δηλητηριασμένα μέ τά φάρμακα καί τήν λαιμαργία, τήν φιλαργυρία μας, μέ τόν ἰδρῶτα, τήν ἐργασία τῶν χεριῶν μας.

«Ὑψώθητε», ὑψωθῆτε μέ τήν Ἐκκλησία μας, ἡ ὁποία μᾶς σηκώνει καί μᾶς ὑψώνει μέ τόν λόγο καί τήν ἀλήθειά Της. Μέ τήν ζωή καί τά μυστήριά Της, τήν Ἐξομολόγηση, ἡ ὁποία μᾶς θεραπεύει καί μᾶς ἀνακουφίζει ἀπό τά βάρη τῆς ζωῆς, τό Βάπτισμα τό ὁποῖον ἔχομε καί δέν τό ἀξιοποιοῦμε, τό Χρῖσμα τό ὁποῖον μᾶς δίδει τό φῶς, τήν δύναμη καί τήν χαρά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πού ἐπίσης δέν τό ἀξιοποιοῦμε, τήν Ἱερωσύνη τήν ὁποίαν ὑβρίζομε καί τόν Γάμο τόν ὁποῖον ἐγκαταλείπομε καί τόν ὑποκαθιστοῦμε καί πάνω ἀπ᾽ ὅλα τήν θεία Λειτουργία, ἡ ὁποία μᾶς κάνει «χριστούς» κατά χάριν, ἀλλά τήν ἀφήσαμε καί αὐτήν.

«Ὑψώθητε», ὑψωθῆτε, ἐλαφροί, χωρίς τά βάρη τῆς πλεονεξίας, τῆς φιλαργυρίας, τῆς ἀπληστίας, τῶν τόσων σημερινῶν ἐξαρτήσεων, οἱ ὁποῖες μᾶς δένουν στά ναρκωτικά τῶν καιρῶν μας, ἀκόμη καί στά σημερινά «ἠλεκτρονικά» ναρκωτικά, τό ἀλκοόλ, τό κάπνισμα καί τό διαδίκτυο, τῆς κακῆς καί ἄπληστης χρήσεώς των.

«Ὑψώθητε», ὑψωθῆτε. Μέ τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ὄχι τῆς φιληδονίας, τῶν παθῶν, τῶν ἐξαρτήσεων, τῆς ἐκμεταλλεύσεως, τῆς ἀδικίας, τοῦ δῆθεν ἀγαπωμένου θύματός μας. Τῆς καθαρῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, τῆς Ἐκκλησίας καί τῶν Ἁγίων Του, ὅλων τῶν Ἁγίων, «πάντων τῶν Ἁγίων», ἡ ὁποία ἔχει μόνον ἀλήθεια, εἰλικρίνεια, καθαρότητα, ἁγνότητα ψυχῆς, ἀλλά καί σώματος, τοῦ φυσικοῦ μας σώματος.

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Αὐτά εἶναι τά Χριστούγεννα καί αὐτός εἶναι ὁ τρόπος τῆς ἀνυψώσεώς μας πού ἀναφέραμε, γιά νά γιορτάσωμε καί σήμερα τήν σημερινή μεγάλη Γιορτή καί πάντοτε, μέχρι νά ἀναπνέωμε καί νά ζοῦμε. Μέχρι νά ὑπάρχωμε στήν γῆ, στό Ἡράκλειο, στό σπίτι μας, στόν Τόπο μας, στήν Κρήτη, τήν Ἑλλάδα μας. Αὐτά εἶναι τά δικά μας, τά Κρητικά, Ἑλληνικά καί Ὀρθόδοξα Χριστούγεννα, ξεκίνημα καί πορεία νέας ζωῆς, αἰώνιας, ἀληθινῆς, ὑγιοῦς, ἐλεύθερης ἀπό τά σημερινά δεινά, τά ὁποῖα μᾶς ταλαιπωροῦν πολύ.

Αὐτά τά Χριστούγεννα τῆς Ἐκκλησίας, τῆς Ὀρθοδοξίας μας, τοῦ Γένους μας, σᾶς καλῶ σήμερα καί σᾶς παρακαλῶ νά ζήσωμε καί νά ζοῦμε πάντοτε στήν πόλη, τίς πόλεις καί τά χωριά μας, παντοῦ, ὅλοι μαζύ, ἑνωμένοι, ἀγαπημένοι.

Δέν ἔχομεν ἄλλο τρόπο νά ζοῦμε ἐλεύθεροι, ὑγιεῖς, ἀληθινοί ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ, τῆς Κρήτης, τῶν ὅπου γῆς Ἑλλήνων Ὀρθοδόξων.

Καλά Χριστούγεννα, καλή ζωή, ἀληθινή, παροῦσα καί μέλλουσα, αἰώνια.

Χρόνια πολλά!

Μέ πατρικές εὐχές καί πολλήν ἐν Κυρίῳ ἀγάπην

† ὁ Κρήτης Εἰρηναῖος

(Πηγή: iak.gr)